

Otto Bébar

16. 11 1947 narozen v Rašovicích

1963 – 1967 Střední průmyslová škola kožařská, Zlín

1968 – 1973 Filosofická fakulta UP Olomouc,
katedra výtvarné teorie a výchovy,
docent V.Zykmund, profesor V.Navrátil,
PhDr A.Nádvorníková

malíř, kreslíř, keramik, sochař, autor veřejných realizací, účastník symposií,
člen Spolku olomouckých výtvarníků od roku 1991
samostatně vystavuje od roku 1979, kolektivně od roku 1985

adresa: ulice Míru 20, Horka nad Moravou, 738 35
telefon: 608 279 595
e-mail: bebarovi@gmail.com

Objekt, 2004, keramika, 50 x 25 x 20 cm

O T T O B É B A R

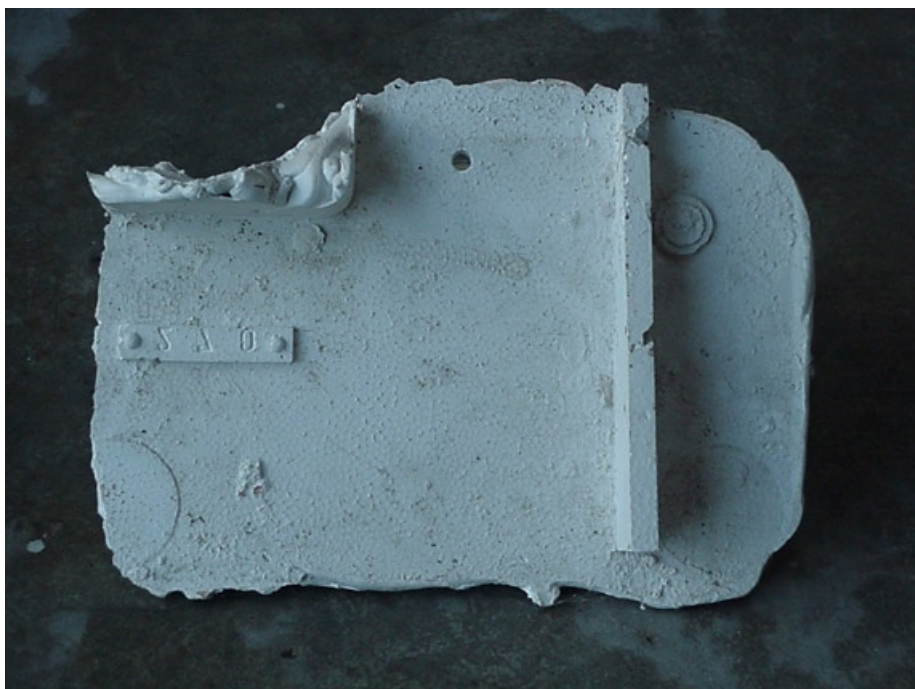
„ Ř E Č O Č Í “

VÝBĚR PRACÍ Z LET 2004 – 2008

5. 11. – 30. 11. 2008

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1.MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. LISTOPADU V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Forma 270, 2003, sádra, 28 x 20 x 7 cm

Ne sníh

*Bělejší jsou znaky
jež poustevník
na tabuli samoty
píše*

*Nejbělejší
je čas*

Rose Ausländerová (1907-1988)

*Sníl jsem
že jednou
postavím
most
až k slunci*

*Ale z toho přání
zůstal
jen*

základní kámen

*v hlubině
srdce*

Mak Dizdar (1917-1971)

Socha, 2007, javor, 200 x 80 cm

Relief, 2003, keramika, 50 x 32 cm

Zdánlivý paradox názvu mé výstavy možná ozřejmí můj postoj k výtvarnému umění jako k nezastupitelnému fenoménu, obohacujícímu náš život o silné emoce z vnímání barev, tvarů, prostoru... atd. Výtvarná činnost v mém pojetí je poněkud nesystematickou, avšak o to zajímavější cestou, při níž v reakci na vizuální inspirace svobodně pracuji chvíli jako kreslíř a potom jako sochař, tvůrce drobných instalací nebo keramiky, či jindy jako malíř.

Otto Bébar

Údolí snů, 2007, javor, 52 x 43 x 38 cm

Oba překlady básní: Otto František Babler (1901 – 1984)

Dlouho o sobě víme, a přece se málo známe. Proto jsme se loni uprostřed objektů Ottovy dcery Adély spolu tak snadno na letošní výstavě domluvili.

Někdo se drží pevné linie, ze které neustoupí ani o píd', ať už z poctivosti či vnitřního ustrojení, ať z důvodů nejrůznějších nemůže a ani nechce jinak... Jsou tu ale i ti, kdo se nebrání ničemu z toho, co k nim samovolně přichází, vděční za každý z podnětů, které i zdánlivě všední okamžiky života nabízejí. Mohou být obviňováni z nevyhraněnosti. Jistě neprávem; patřil k nim i tak bytostný malíř, jakým byl František Dvořák (1925-2002), a je to i způsob Ottovy celoživotní práce. Je výsostně rukodělná, užitá nebo volná, opírá se o dobrou znalost poctivého řemesla, o bohatou zkušenost s ním. Výsledek tomu odpovídá.

Ať jde o kresbu, malbu, koláž nebo sošný, prostorový objekt, o jejich různorodé hmoty a postupy práce s nimi, to všechno se v ní přirozeně prolíná, navzájem prostupuje a plně podřizuje záměru. Použitý materiál Otto věrně ctí, respektuje ve vlastnostech a dává si pozor, aby neoslabil jeho jedinečnou povahu. Vzorem je mu předmětnost věcí, pevně srostlá s přírodou, která tu zřetelně všemu dominuje. Reliéf krajiny mění se v krajinu reliéfu a stává se jejím znakem, spleť trubkovitých keramických prvků je tu podobenstvím živelného růstu její tkáně a dřevo javoru mu samo napoví svůj příští tvar. Není divu, žije „u pramene“, přírodě nadotyk a v přirozeném souladu s ní. Cíp vzácného území ramen a zátočin řeky Moravy nedaleko Olomouce je mu přívětivým domovem ...co k životu a k práci potřebuje víc?

Miroslav Koval, září 2008

Dobry den, 1999, tempera, beton, 70 x 60 cm